

EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (179)

UNA HISTÒRIA MOLT DOLÇA: ELS PIERA (I)

La casa del fons a la dreta és cal Baró de Corbera, on estava domiciliat el primer establiment dels Piera entre 1814 i 1850. Fotografia: Adrià Torija i Escrich, 1883. Arxiu Tobella.

El 6 d'abril de 1831, els Piera van demanar llicència per comerciar amb productes d'adrogueria i el 29 de novembre del 1850 l'Ajuntament de Terrassa va permutar als Piera el seu local per un altre situat al número 1 de la plaça Major, sent cantonada amb el carrer de l'Església. D'altra banda, la xocolateria i botiga de refrescos situada a cal Baró la va continuar portant des del 1851 Ramon Rovira i, segons consta en un anunci del setmanari *Egara*, aparegut el 15 de febrer de 1896, aquest negoci es va posar a la venda el mateix 1896, i en el llibre de Matrícula municipal apareix Salvador Ferreri i Sirvent, nat a Terrassa l'11 d'abril del 1859, com a titular del negoci.

A la cantonada de l'edifici de la dreta, davant la façana del Sant Esperit, els Piera van instal·lar el segon domicili de la seva xocolateria. Fotografia: Josep Maria Ballester, 1903. Procedència: Rafel Comes i Ezequiel

La saga familiar dels Piera dedicada a la fabricació i venda de xocolata inicià la seva singladura el 1814 als baixos de cal Baró de Corbera, un edifici construït el 1603, que encara es conserva i que fa cantonada entre la plaça Vella i el carrer dels Gavatxons.

Aquest negoci el fundà un matrimoni procedent de Sarrià, format per Bonaventura Piera i Castellet (Sarrià, 1790 – Terrassa, 24-10-1870) i Rosa Ferret i Ballerí (Vilanova, 1793 – Terrassa, 21-10-1869). A cal Baró van néixer els seus quatre fills: Josepa (24-8-1824 – 25-1-1895), Pelegrina (1825 – 8-4-1902), Joan (20-6-1826 – 20-12-1911), i Bonaventura (7-5-1832 – 11-1-1900).

El 1851, quan els Piera iniciaren les obres del seu nou local, a la plaça Vella, 1, l'Ajuntament els obligà a enderrocar els darrers arcs que encara quedaven a la plaça i que havien format part dels pòrtics construïts el 1575, i des d'aleshores va quedar ben visible la façana del Sant Esperit.

Aquest obrador l'hem de considerar, doncs, com la primera fàbrica de xocolata de la ciutat, elaborada a base de cacau, avellanes i sucre.

En aquest segon local, segons una crònica de Baltasar Ragon i Petit (Terrassa, 27-11-1885 - 25-12-1958), nét de Pelegrina Piera, apareguda al diari *Tarrasa Informació* el 2-5-1953, els Piera instal·laren als soterranis una mena de sinya per moldre cacau moguda per un ase, substituïda, el 1872, per un petit motor de gas i, el 1893, per una pedra de fleca accionada per vapor.

El 1870, a la mort del patriarca, el seu fill gran, Joan Piera i Ferret, casat amb Josepa Muns i Torras (Terrassa, 21-12-1831 - 16-9-1881), passà a dirigir el negoci, i començà a produir peces de xocolata de mitja lliura, dividides en presses marcades amb les inicials JP, utilitzant cacau importat de Venèçuela.

La botiga no solament funcionava com a xocolateria, sinó que també ho feia com a botiga d'ultramarins i hi treballaven com a dependents i aprenents Vicenç Sallés (Mura, 1846) i Jaume Torrens (Castellgalí, 1853).

El 1883, Joan Piera va participar a l'Exposició Local d'Indústria, Agricultura i Belles Arts celebrada al Colegio Tarrasense, del qual fou un dels fundadors.

A partir del 1898 es va incorporar a treballar al seu obrador Jaume Morera i Miró, nat a Cerdanyola el 20 de maig del 1889, qui, cap al 1919, es va plantar pel seu compte com a xocolater a la parada 48 de la plaça del Mercat i, durant els anys trenta, al carrer de Newton, 159. Altres treballadors seus foren Ramon Prat i Garriga (Cardona, 13-12-1862), Salvador Rossinyol i Riera (Sentmenat, 10-5-1870), Esteva Musterna i Sala (Mura, 1876) i Josep Terrades i Claret (Fortesa, 1880).

Retrat de Joan Piera i Ferret (oli sobre tela, 82 x 60 cm), realitzat per Francesc Torras i Armengol cap al 1864. Galeria de tarrassencs il·lustres. Col·lecció Piera

Fotografia de Rosa Ferret i Baller, referenciada per Baltasar Ragon a la primera pàgina del diari *Tarrasa Informació* del 3 d'octubre de 1953. Arxiu Tobella.

Joan Piera i Ferret, a més de comerciant, fou regidor de l'Ajuntament de Terrassa des de l'1 de febrer del 1872 fins al 23 d'agost del 1873, i va ser reelegit a partir del 24 del mateix mes i any, i fins a l'1 de març del 1877, quan fou nomenat síndic. També fou membre de la Junta de l'Hospital Casa de la Caritat de Sant Llätzer, així com president de Fraternitat Republicana, el 1918.

Dins el món de la cultura i de l'art, Joan Piera fou, junt amb Salvador Busquets i Soler (Terrassa, 9-3-1839 - 1-5-1901) i el farmacèutic Leandre Viladot i Rovira (Terrassa, 13-3-1830 - 9-11-1892), un dels principals mecenes del pintor Francesc Torras i Armengol (Terrassa, 26-2-1832 - Madrid, 28-2-1878).

Al cap de poc temps de morir Joan Piera i Ferret, es va fer càrrec del negoci Josep Piera i Piera, nét del seu germà, i del qual parlarem en la propera separata.

Ana Fernández Álvarez, octubre de 2009
campanadas@telefonica.net